

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem,
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, č. j. 3780/DS/2018,
JID: 158172/2018/KUUK/Pan,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 5. 10. 2018, č. j. 3780/DS/2018, JID: 158172/2018/KUUK/Pan, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu, odboru správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 1. 2018, č. j. MmM/010623/2018/OSČ-P/TM, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že dne 26. 3. 2017 v 13:00 hodin v Mostě na ulici Velebudická u čp. „X“, v blízkosti budovy McDonald's, jako řidič motorového vozidla tov. zn. Dacia Lodgy, reg. zn. „X“, z nedbalosti nerespektoval svislé dopravní značení č. B 24b „Zákaz odbočování vlevo“ a odbočil vlevo. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal nesprávné posouzení věci v rozporu s provedenými důkazy. Poukázal na skutečnost, že strážníci městské policie v oznámení o přestupku uvedli, že žalobce „porušil D2 B 24b zákaz odbočování“, resp. že „porušil zákaz odbočování vlevo v ul. Velebudická u čp. „X“ u McDonald's“. V úředním záznamu uvedli, že „motohlídka řešila v ul. Velebudická u čp. „X“ u McDonald's přestupek, kde spatřila vozidlo, které porušilo SDZ B-24b „zákaz odbočování vlevo“. Žalobce uvedl, že v oznámení o přestupku absentuje specifikace místa přestupku nebo umístění dopravního značení. Dále poznamenal, že v ul. Velebudická v Mostě se žádná budova s čp. „X“ nenachází, což samo o sobě zakládá nedostatečnou specifikaci místa spáchání přestupku. S ohledem na uvedené formulace není dle žalobce zřejmé, zda měl v uvedeném místě přestupek spáchat, nebo zde s ním měl být přestupek pouze řešen. Strážníci v městské policie neuvedli, kde se měla předmětná dopravní značka nacházet, nepořídili její fotodokumentaci, ani neuvedli, že by dopravní značení kontrolovali. Pokud by stáli na parkovišti McDonald's, nemohli by předmětnou dopravní značku vidět, už jen proto, že se měla nacházet z jejich pohledu v protisměru a ve značné vzdálenosti. Žalobce k tomu uzavřel, že ve správním spisu nejsou existence a umístění dopravní značky nijak specifikovány ani zdokumentovány. Žalobce dále poukázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný nejprve použil formulaci „vozidlo hnědé barvy tovární značky Dacia Lodgy“ a následně konstatoval, že toto vozidlo „vzhledem odpovídá vozidlu Dacia Lodgy“. Uvedené dle žalobce svědčí o tom, že žalovaný není schopen vozidlo na videozáznamu jednoznačně rozpoznat. Pokud žalovaný uváděl jakékoliv výpočty či míry, není zřejmé, z čeho vycházel, neboť žádné měření nebylo v rámci dokazování v prvoinstančním řízení provedeno a pokud jej prováděl žalovaný, nebyl o tom žalobce vyrozuměn a ani mu nebylo umožněno se k nově provedeným důkazům před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřit.
3. K videozáznamu založenému ve správním spise žalobce uvedl, že nikde není specifikováno, o jaký záznam, z jaké kamery a z jakého místa se jedná. Z videa je pouze zřejmé, že se jedná o záznam ze značné vzdálenosti. Podotkl, že videozáznam lze zvětšit (nikoliv však přiblížit), přičemž každé zvětšení má za následek zvětšení rastru, a tedy rozostření videozáznamu, v jehož důsledku nelze identifikovat jednotlivé na něm zachycené předměty. Vzhledem k rozlišení a vzdálenosti je videozáznam natolik nekvalitní, že z něj nelze rozeznat typ vozidla, ani jeho barvu, natož registrační značku. Nelze tedy z ničeho seznat, že by se v případě odbočujícího vozidla mělo jednat o vozidlo žalobce. Na videozáznamu se však „prokazatelně“ nenachází dopravní značka B 24b. Dle videozáznamu je na prvním sloupu za přechodem pro chodce umístěn kruhový předmět s červeným rámováním a bílou plochou, v níž se nachází blíže neidentifikovatelný symbol. Bylo by sice možné dospět k závěru, že se jedná o některou ze zákazových značek, to by však bylo pouze spekulací v rovině teoretické možnosti, nikoliv prokázané skutečnosti. Už vůbec pak nelze určit, o kterou ze zákazových značek by se mělo jednat. Dle žalobce tedy Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaný existenci značky zakazující odbočování vlevo neprokázal, ačkoliv žalobce popřel, že by kolem předmětné značky projel a v odvolání žádal, aby byla jako důkaz předložena fotodokumentace k umístění, stavu a vzhledu předmětné dopravní značky. Takové důkazy žalovaný nepředložil ani neprovedl. Žalobce zdůraznil, že jej nelze uznat vinným pouze na základě úvahy, že se na sloupku veřejného osvětlení nachází předmět připomínající zákazovou dopravní značku, která by mohla být značkou zákazu odbočování. Pokud žalovaný takovou skutečnost neprokázal, jsou jeho závěry ohledně předmětné dopravní značky v rozporu s prokázanou realitou.

4. Žalobce rovněž připomněl, že v řízení o přestupcích se uplatňuje zásada *in dubio pro reo*, z níž vyplývá, že není-li mimo jakoukoliv pochybnost prokázáno, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nemůže být učiněn závěr, že byl přestupek spáchán. V řízení o přestupku se nelze spokojit s tím, že spáchání přestupku obviněným se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější verzí skutkového děje. Existuje-li pochybnost, že se skutkový děj odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu. Princip presumpce nevinny vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese důkazní břemeno. Existují-li rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, ale naopak v jeho prospěch. Jakkoliv vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit podklad pro odsuzující výrok. K uvedeným závěrům žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2013, sp. zn. 7 As 145/2012, a ze dne 17. 6. 2011, sp. zn. 7 As 83/2010, a nalez Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01. S ohledem na okolnosti případu žalobce konstatoval, že prokázání přestupku mimo jakoukoliv pochybnost není v jeho případě možné, neboť z videozáznamu nelze seznat, zda se na předmětném místě dopravní značka vůbec nachází. Závěrem shrnul, že podaná žaloba v zásadě stojí na posouzení otázky, zda se na videozáznamu „prokazatelně“ nachází dopravní značka B 24b „Zákaz odbočování vlevo“ a zda je zde zachyceno vozidlo žalobce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl, aby soud žalobu zamítl. K věci žalovaný uvedl, že spáchání skutku bylo prokázáno videozáznamem z městského kamerového systému. Z videozáznamu je zřejmé, jak vozidlo Dacia Lodgy odbočuje z kruhového objezdu do ulice Velebudická, kde po několika metrech míjí svislou dopravní značku B 24b "zákaz odbočování vlevo" umístěnou vpravo na sloupu veřejného osvětlení a následně toto vozidlo odbočuje vlevo k restauraci McDonald's. Uvedená dopravní značka je přitom vidět i na serverech Mapy.cz a mapy Google. K tomu žalovaný doplnil, že si za účelem stvrzení umístění dopravní značky v předmětném místě a čase vyžádal vyjádření od příslušného subjektu. Dále žalovaný poznamenal, že pokud správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že jednání žalobce bylo prokázáno oznámením o přestupku a videozáznamem, jednalo se pouze o nepřesný slovní obrat, neboť správní orgán měl užít spíše výraz, že jednání žalobce bylo doloženo. Z rozhodnutí správního orgánu i žalovaného vyplývá, jaké byly podklady pro vydání rozhodnutí a z jakého důkazu správní orgány vycházely při vydání rozhodnutí. K námitce, že na videozáznamu žádné vozidlo v čase 13:00 hodin neodbočuje, žalovaný uvedl, že uvedené vozidlo odbočuje v čase 12:58:46 hodin a v čase 13:00:11 hodin vozidlo zastavuje a jdou k němu strážníci městské policie. Jelikož strážník vychází z času na hodinkách, a nikoliv z času na kamerovém záznamu, může dojít k odchylce. Přestože se čas uvedený v rozhodnutí liší o jednu minutu od skutečného času spáchání přestupku, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

neznamená to, že skutek může být zaměnitelný s jiným. Čas 13:00 hodin byl uveden na základě oznámení Policie České republiky a s ohledem na pořízený kamerový záznam. Žalovaný zdůraznil, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádnou skutečnost, která by měla přinést důvodné pochybnosti o spáchání přestupku. Formulační nepřesnosti nemohou způsobit nezákonnost rozhodnutí již s ohledem na obsah správního spisu, kterým je skutečný stav věci podložen. Žalobní námitky proto považoval za účelové, a to i s ohledem na celkový přístup žalobce ke správnímu řízení.

6. K oznámení přestupku sepsanému na místě žalovaný uvedl, že obsahuje všechny náležitosti včetně specifikace místa přestupku. Podotkl, že oznámení přestupku je přepisem oznámení sepsaného na místě, je v něm tedy popsáno, co obviněný porušil. Úřední záznam je pak záznamem o činnosti strážníků při řešení přestupku. K žalobnímu bodu, že strážníci nemohli předmětnou dopravní značku z jejich pozice vidět, žalovaný konstatoval, že strážníci z místní znalosti vědí, že je v daném místě umístěna dopravní značka „Zákaz odbočování vlevo“, kterou řidiči často nerespektují. Právě za účelem kontroly dodržování této dopravní značky stáli strážníci na parkovišti. Skutečnost, zda dopravní značku viděli, není relevantní. K označení č.p. „X“ žalovaný uvedl, že k přestupku došlo u budovy společnosti Lidl s č.p. „X“, v oznámení přestupku tedy došlo k chybě. To však nic nemění na specifikaci místa spáchání přestupku, které je uvedeno jako ul. Velebudická u McDonald's v Mostě, kdy ulice Velebudická s restaurací McDonald's je v Mostě jediná. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl formulace „za přechodem pro chodce“ či „cca 35 metrů od kruhového objezdu“, pak tak učinil za účelem dokreslení skutkového stavu. Číselné údaje přitom uvedl v návaznosti na kamerový záznam a toliko v hrubém odhadu, nejedná se však o důkazy. Ohledně specifikace videozáznamu žalovaný poznamenal, že v úředním záznamu Městské policie Most je specifikováno umístění kamery, kterou byl záznam pořízen. Dále žalovaný poznamenal, že na předmětné dopravní komunikaci je umístěno i vodorovné dopravní značení „Směrové šipky“ – šipka směr rovně, které potvrzuje stanovený směr jízdy, tj. směr pouze rovně. Závěrem poukázal na důkazní břemeno účastníků řízení ohledně prokázání tvrzených skutečností a připomněl povinnost každého účastníka silničního provozu řídit se dopravními značkami.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

7. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž uvedl, že žalovaným předložené výřezy z předmětného videozáznamu prokazují pouze to, že žádné identifikovatelné vozidlo ani žádná identifikovatelná dopravní značka se na něm nenachází. Není z něj ani patrné, že na něm byly zachyceny osoby identifikovatelné jako strážníci městské policie. K tvrzení, že je dopravní značka vidět na serverech Mapy.cz a Mapy Google uvedl, že žalovaný žádný výstup se serveru Mapy.cz nepředložil, jeho tvrzení je proto nepodložené a nepřezkoumatelné. Žalovaný sice předložil fotografii ze serveru Mapy Google, neuvedl však její zdroj, tudíž ho nelze přezkoumat. V pravé dolní části snímku je navíc uvedeno, že se má jednat o fotografii z června 2017, tedy zhruba tři měsíce po spáchání přestupku. Fotografie tedy neprokazuje stav a vzhled dopravního značení ke dni 26. 3. 2017 a nemá s ním žádnou souvislost. Ke stanovisku o umístění předmětné dopravní značky žalobce uvedl, že příslušný orgán nemá žádné informace o tom, že by dne 26. 3. 2017 ve 13:00 hodin bylo dopravní značení čitelné či dobře viditelné. Zároveň upozornil na skutečnost, že žalovaný předmětné vyjádření nepředložil. K závěrům žalovaného ohledně postupu policistů žalobce namítal, že není možné, aby žalovaný věděl, jakou měli zasahující strážníci městské policie místní znalost. Smyšleným je pak tvrzení žalovaného, že strážníci Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stáli na parkovišti za účelem kontroly dodržování konkrétní dopravní značky. Strážníci jednak takovou informaci do úředního záznamu neuvedli, jednak je takové jednání nesmyslné, neboť kdyby strážníci kontrolovali dodržování kontrolování této dopravní značky, nenacházeli by se na parkovišti před budovou McDonald's, kam by řidiči při odbočování vlevo vůbec nedojeli. Žalobce opětovně zdůraznil zásadu presumpce neviny a skutečnost, že důkazní břemeno stran prokázání existence dopravního značení v daném místě a čase leží na straně žalovaného. Na podporu své argumentace odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2011, sp. zn. I. ÚS 864/11.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě rozhodl soud v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s projednáním věci bez nařízení ústního jednání souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 31. 3. 2017 bylo Městskou policií Most oznámeno správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že dne 26. 3. 2017 v 13:00 hod. v ul. Velebudická u č. p. „X“ u McDonald's porušil s osobním automobilem Dacia Lodgy, reg. zn. „X“, svislou dopravní značku B 24b „Zákaz odboční vlevo“. Žalobce odmítl věc řešit v blokovém řízení a trval na oznámení přestupku správnímu orgánu. Součástí tohoto oznámení bylo i oznámení přestupku sepsané na místě, úřední záznam a videozáznam. Na den 29. 11. 2015 bylo nařízeno ústní jednání ve věci, o jeho termínu byl žalobce informován v předvolání k ústnímu jednání ze dne 8. 11. 2017. O ústním projednání přestupku byl pořízen protokol, z něhož vyplývá, že se k nařízenému jednání žalobce nedostavil. Během jednání byl proveden důkaz videozáznamem ze dne 26. 3. 2017. Správní orgán I. stupně dne 25. 1. 2018 vydal rozhodnutí, č. j. MmM/010623/2018/OSČ-P/TM, jímž žalobce uznal vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a uložil mu za to dle ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona ve spojení s ust. § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), pokutu ve výši 1 500 Kč a podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky mu uložil povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce dne 15. 2. 2018 blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu doplnil. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Žalobce svou argumentaci založil v podstatě na jediné námitce, a to námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu. Měl za to, že ve správním řízení nebylo nade vší pochybnost prokázáno, že svým jednáním přestupek spáchal. Žalobce považoval provedené dokazování za nedostatečné zejména s ohledem na skutečnost, že správní orgány vycházely toliko z kamerového záznamu, z něhož není patrné, jaké vozidlo zákaz odbočování vlevo porušilo a ani to, zda byla na daném místě vůbec nějaká dopravní značka umístěna.
13. Dle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
14. Dle ust. § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), platí, že podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
15. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je zřejmé, že správní orgány o vině žalobce rozhodly na základě oznámení Městské policie Most ze dne 26. 3. 2017. Podkladová dokumentace se skládala z vlastního oznámení o přestupku ze dne 26. 3. 2017, oznámení přestupku ze dne 26. 3. 2017 sepsaného na místě, úředního záznamu ze dne 26. 3. 2017 a z datového nosiče s videozáznamem pořízeným městským kamerovým systémem. Za stěžejní podklad prokazující vinu žalobce za spáchaný přestupek přitom oba správní orgány považovaly předmětný videozáznam z městského kamerové systému.
16. K uvedeným důkazům je třeba uvést, že vyjma záznamu z kamerového systému tvořily podkladový materiál úřední záznam a oznámení o spáchání přestupku, která lze s ohledem na jejich obsah rovněž považovat za listiny mající povahu úředního záznamu. Skutečnost, že se jedná o úřední záznamy, má přitom vliv na využití těchto podkladů jako důkazů ve správním řízení, které je sice omezené, není však vyloučeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, dostupný na www.nssoud.cz). Tyto závěry potvrdil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 As 222/2017-45, dostupném na www.nssoud.cz, v němž vyslovil: „*Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že použití úředního záznamu, za který považuje i výzvu pro neznámého přestupce, pouze jako podpůrného důkazu ve spojení s dalšími důkazními prostředky, které jsou pro věc rozhodné, není v rozporu s právním názorem Nejvyššího správního soudu uvedeným v rozsudku ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, v němž je uvedeno, že „úřední záznam jako jednostranný úkon správního orgánu sám o sobě nemůže obstát“.* V rozsudku ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015-47, Nejvyšší správní soud konstatoval, že v situaci, kdy „*již v samotném správním řízení správní orgány opatří takovou sadu důkazů, jež s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že obviněný se příslušného přestupku dopustil“ a žalobci se nepodaří „účinně zpochybnit věrohodnost nebo dostatečnost správními orgány provedených důkazů“*, nemůže být v řízení před správními soudy úspěšný.“
17. Žalobci lze přisvědčit v tom, že výstup z kamerového záznamu není příliš kvalitní a není přitom rozhodné, zda to je způsobeno technickými parametry použité kamery nebo vzdáleností, v níž byla kamera umístěna od snímaného úseku dopravní komunikace. Žalobce se nicméně mylí v tom, že by pořízený kamerový záznam žalobcem spáchaný Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přestupek neprokazoval. Ačkoliv není možné z kamerovém záznamu rozpoznat, jaká konkrétní vozidla se na záznamu objevují, tj. nelze je identifikovat zejména prostřednictvím registrační značky, lze nicméně na základě pořízeného záznamu ověřit skutkový děj, jak jej popsali strážníci městské policie v příslušných oznámeních o spáchání přestupku.

18. Z oznámení o přestupku ze dne 26. 3. 2017 vyplývá, že žalobce se dne 26. 3. 2017 ve 13:00 hodin dopustil přestupku, když při jízdě osobním automobilem Dacia Lodgy, hnědé barvy, reg. zn. „X“, nerespektoval svistou dopravní značku B 24b „zákaz odbočování vlevo“ v ulici Velebudická u č.p. „X“ u restaurace McDonald's. Obsah uvedeného oznámení o přestupku je plně v souladu s oznámením o přestupku sepsaném na místě a též s úředním záznamem ze dne 26. 3. 2017. O popisu skutkového děje z pohledu strážníků městské policie proto není žádných pochybností. Vzhledem k tomu, že uvedené podklady jsou toliko povahy úředního záznamu, a jako takové, jak bylo vyloženo výše, nemohou sami o sobě postačit k prokázání viny pachatele přestupku, bylo nutné, aby správní orgány provedly dokazování dalšími důkazy. Tímto důkazem byl v projednávané věci záznam z městského kamerového systému.
19. Z předmětného kamerového záznamu ze dne 26. 3. 2017 je patrné, že v čase 12:58:46 odbočuje osobní automobil světlé barvy ze silnice vedoucí kolem obchodu Lidl a restaurace McDonald's směrem doleva na parkoviště přiléhající k těmto objektům. Obsah kamerového záznamu tedy potvrzuje skutkový děj, jak je popsán v podkladových materiálech městské policie, v němž je uvedeno že vozidlo žalobce dne 26. 3. 2017 v čase 13:00 hodin odbočilo z ulice Velebudická u č.p. „X“ k restauraci McDonald's. Přestože není možné na základě kamerového záznamu vozidlo odbočující vlevo jednoznačně identifikovat např. prostřednictvím registrační značky, která není na videozáznamu rozpoznatelná, je zjevné, že osobní automobil odpovídající popisu vozidla uvedenému v oznámení o přestupku skutečně na předmětné křižovatce doleva odbočilo.
20. Námitky žalobce zpochybňující zjištěný skutkový stav soud neshledal důvodnými. K námitce, že z videozáznamu není patrné, zda je na předmětném místě umístěna dopravní značka B24 b „zákaz odbočování vlevo“, soud uvádí, že dopravní značka je sice na videozáznamu obtížně rozpoznatelná, nicméně lze dojít k závěru, že se jedná o značku zakazující odbočování vlevo. Žalobce sám uvedl, že podle tvaru dopravní značky a jejího barevného provedení lze usoudit na to, že se jedná o některou ze zákazových značek. Soud se nicméně již neztotožňuje se názorem žalobce, že na bílém poli dopravní značky se nachází blíže neidentifikovatelný symbol. Pokud se na předmětnou dopravní značku podíváme pozorně, jsou na bílém poli zřetelné dva pruhy, které vedou diagonálně od jednoho okraje ke druhému. Takové vyobrazení nejvíce odpovídá právě dopravní značce zákazu odbočování doleva. Závěr, že se jedná o tuto zákazovou značku, podporuje rovněž viditelné vodorovné dopravní značení, kdy je ze záznamu zřejmé, že ve směru od kruhového objezdu je jízda povolena pouze v přímém směru, což značí na vozovce umístěná šipka a též plná čára v předmětném úseku křižovatky. Stejně tak nicméně zůstává, že zákazová dopravní značka je na záznamu jasně viditelná, což ve spojení s dalšími důkazy dokazuje, že žalobce zákaz odbočování vlevo skutečně porušil.
21. K námitce, že na videozáznamu nelze rozeznat vozidlo žalobce, soud uvádí, že vozidlo, které v čase 12:58:46 odbočuje na předmětné křižovatce doleva, je možné si v čase 12:58:29 přiblížit, a to v okamžiku kdy se dostává do záběru kamery na kruhovém objezdu. V této části snímaného prostoru je s ohledem na vzdálenost od kamery záznam nejkvalitnější, a lze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tak dané vozidlo „zazoomovat“, aniž by došlo k přílišnému znehodnocení kvality obrazu. Po přiblížení tohoto snímku lze rozpoznat karoserii osobního automobilu, která svým tvarem odpovídá vozidlu tov. zn. Dacia Lodgy, tedy vozidlu řízenému žalobcem. Kamerový záznam proto i v tomto ohledu podporuje skutečnosti uvedené v oznámení o přestupku. Skutečnost, že na videozáznamu není rozpoznatelná osoba žalobce, nehraje roli, neboť přestupek byl spáchán při řízení osobního automobilu, a je tedy podstatné, že je záznamu zachyceno vozidlo, které dle oznámení o přestupku řídil žalobce.

22. Další námitkou vztahující se ke zjištěnému skutkovému stavu žalobce namítal, že není jasné, z čeho žalovaný vycházel, když v napadeném rozhodnutí uvedl jakékoliv výpočty a míry vzhledem k tomu, že žádné měření nebylo v rámci dokazování provedeno a pro případ, že provedeno bylo, namítal, že o něm nebyl vyrozuměn a nemohl se tak k provedeným důkazům vyjádřit. K této námitce soud uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaný či správní orgán I. stupně prováděl dokazování nad rámec dokazování provedeného při ústním jednání dne 29. 11. 2015. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí specifikoval některé vzdálenosti, jednalo se z jeho strany o subjektivní úsudek vytvořený na základě interpretace podkladů založených ve správním spise, nikoliv výsledek dokazování. Námitka, že žalobce neměl možnost vyjádřit se k případným dalším důkazům, proto také není důvodná.
23. Soud neshledal důvodnou ani námitku nedostatečné specifikace místa přestupku. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno, že žalobce přestupkové jednání spáchal „v Mostě, v ulici Velebudická u č.p. „X“, v blízkosti McDonald's“. Žalobce poukázal na to, že z podkladových materiálů není zřejmé, zda měl na uvedeném místě přestupek spáchat nebo zde měl s ním být přestupek pouze řešen. Soud konstatuje, že místo, kde byl přestupek s žalobcem řešen, není pro věc rozhodné, tím je pouze místo spáchání přestupku. Z oznámení o přestupku vyplývá, že žalobce spáchal přestupek „porušením svislé dopravní značky B 24b zákaz odbočování vlevo v ul. Velebudická u č.p. „X“ u McDonald's“, přičemž toto označení následně převzal do výrokové části svého rozhodnutí i správní orgán I. stupně. Pokud se v policejním úředním záznamu ze dne 26. 3. 2017 objevuje zmínka o tom, že na předmětném místě byl s žalobcem přestupek řešen, nevrhá tato skutečnost sama o sobě žádné pochybnosti o tom, kde byl skutek spáchán, a to zvláště pokud spáchaný přestupek zachytila kamera městského kamerového systému.
24. Nelze přisvědčit ani námitce žalobce, že místo přestupku bylo nedostatečně specifikováno s ohledem na skutečnost, že budova s č.p. „X“ vůbec neexistuje. Aniž by soud přistoupil ke zkoumání uvedeného tvrzení, uvádí, že místo přestupku bylo vymezeno ulicí a dále objektem v blízkosti se nacházející restaurace. Místo přestupku tak bylo dostatečně specifikováno, a to tak aby přestupek na tomto místě spáchaný nemohl být zaměněn s jiným. Na uvedeném závěru by nezměnila nic ani skutečnost, že by se budova s č.p. „X“ v ul. Velebudická nenacházela.
25. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení neshledal důvodným. Vydáním napadeného rozhodnutí nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu, zákona o silničním provozu ani zákona o přestupcích, a proto soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku I. zamítl.
26. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 28. dubna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)